

BÉKEHARANG

HITÉBRESZTŐ, HITMÉLYÍTŐ, ERKÖLCSNEMESÍTŐ LAP
MEGJELENIK ÉVENTE TIZSZER

ELŐFIZETÉSI DIJ EGYÉVRE 2 P. EGYES SZÁM 20 F.
Szerkesztőség: Kaposvár, Németh István-utca 2.
Kiadóhivatal: Budapest, VI., Felsőerdősor 5. III. emelet

Ne csodáld.

Ne csodáld, hogy azt mondám néked: Szükség néktek ujonnan születetek. (Ján. 3, 7.)

A természetes ember azt gondolja, hogy életének célja kimerült azzal, ha földi életét a maga körülményei között a lehető legkényelmesebb módon iparkodik leélni és kötelességeit hiven igyekszik teljesíteni. Ha ilyen elgondolása mellett azt mondják neki, hogy ujjá kell születnie módfelett csodálkozik. Így volt Nikodemus is, amikor az Ur Jézus az ujjászületésről beszélt neki. Mit akarnak tőle? Hiszen ő Izrael tanítója. Hiszi és imádja az Istent. Bemutat áldozatot is. A törvényt tiszteli. Mit kívánhatnak még többet? És csodálkozik, mikor arról hall, hogy szükség neki ujjászületni... És milyen sokan vannak így ma is. Hogy csodálkoznak, ha azt mondják nekik, hogy elveszett állapotban vannak. Talán te is csodálkozol? De ne csodáld, ne találd különösnek. Azután ne találd sértőnek sem, — mert az emberek mily sokszor megsértődnek, ha az ujjászületésről hallanak, mert vallásos életük lekicsinylését látják abban. Ha ujjászületést emlegetnek előttük, azt gondolják, hogy az ő „jóságukat“ (?) vonják kétségbe, pedig ime ők járnak a templomba, adakoznak, fizetnek egyházi adót, miért is kellene nekik megváltozni, megújulni értelmük és elméjük gondolata szerint? Ne találd azt lehetetlennek és ne kérdezd, mint Nikodemus is kérdezte, hogyan lehetséges az, ha nem érted meg, hogy a természetes embernek szüksége van arra és ezt a szent szükségességet, nem ember, nem egyház, nem zsinat állapítja meg, hanem — Jézus.

Jézus mondja: Szükség néktek. Nemcsak neked, hanem néktek. Mindazoknak, akik azt gondolják, hogy már több lelki élményen nem mehetnek át, Istennek velők szemben több követelni valója nem lehet és az Úrral szemben életük a legnagyobb renden van. Oh pedig mennyire szükséges ujjászületni, hogy új szemeket kapjunk, hogy megláthassuk saját rutsá-

gunkat, mert ha a Lélek által ujjászületett szemekkel vizsgáljuk életünket és dolgainkat, mennyi mindent milyen másképp látunk. Mennyi testi szemekkel helyesnek látszót látunk helytelennek és mennyi, eddig fölöslegesnek látszó lelkimunkát látunk nélkülözhetetlennek. Mennyi bünt lát az óember nem bűnnek, az élet hiúságait, kérdéseit szórakozásait és az ujjászületett szem, mily szomorúan könnyezik a földi szem számára tetszetős dolgokon. Szükség ujonnan születni, hogy új füleket kapjunk, mert az óember fülének kellemesen csengő, szavak, igen gyakran sértik az ujjászületett ember füleit. Gondoljunk a tréfákra, hízlegésre, melyeket a régi fülek oly szívesen hallgattak, míg a dorgálás, az intés, hogy sértette és fájt. Viszont az ujjászületett fülek, hogy bezárulnak a kétértelmű tréfák hízlegő beszélgetések elől, míg alázatosan hallgatják a tanítást és feddést és a Lélek hangját. Szükség ujjászületni, hogy új szívet kapjunk, hiszen ezért kiált a zsoltáros is, mikor büneinek sulya alatt, nyomoruságának tudatában fájdalmasan felkiált: Tiszta szívet teremts bennem óh Isten. (Zsoltár 51, 12.) Tiszta új szívet, amely csak tisztaságban és szentségben akar élni, új lelket, nem a kétszínűség, lekicsinylés, aggodalom lelkét, hanem igazságnak, hűségnek, őszinteségnek lelkét az Ur Jézus által.

Ne csodáld, hogy azt mondám néked mert szükség néktek ujonnan születni. Mondja az Ur Jézus. És akkor mi fölöslegesnek, szükségtelennek mernénk mondani? Es ha szükséges, akkor vajjon mi már „mindenben“ ujjászülettünk? Oh mily sokan próbálnak és akarnak csak részben ujjászületni. Lelküknek, életüknek egyes területeit átengednék Jézusnak, de viszont másikat nem. Talán te is úgy vagy? Kedves lélek ujjászületni részletekben nem lehet. Vagy ujjászületéssel teljesen, vagy sehogy? Megkérdezhetem tőled, hogy te már nem csodálkozol-e az Ur Jézus eme kívánalmán, hanem vágyakozol-e ujjászületni Szentlelke által élő reménységre? (I. j.)

Tartalom.

1. Ne csodáld (I. j.) — 2. A világ Istene (A. I. O.) — 3. A munkáról (R. M.) — 4. Csukd be a szád. — 5. Az árbócon.
6. Tíz tanács gyülekezeti tagoknak. — 7. Hírek a nagyvilágból. — 8. A hit vizsgálata. — 9. Boldogság (H. H.)
10. Hazai hírek. — 11. Szerk. üzenetek.

„A világ istene.“

A. I. O.

II. A Sátán befolyása a népek politikai és társadalmi életében.

Már fiatalabb koromban, nem tudtam elgondolni, hogy egy ember agyában hogyan születhetik meg egy olyan sátáni gondolat, mint a bellehemi gyermekgyilkosság. (Máté 2, 7.) De most tisztán áll előttem, hogy ezt a pokoli ötletet a sátán adta Heródesnek. És életem későbbi folyamán, mikor e szörnyű esemény üdv-történeti jelentőségét és a sátán befolyását abban megismertem, annál inkább megerősödött bennem az a meggyőződés, hogy Heródes ezt a „politikai intézkedését“ sátáni befolyás alatt tette. De mégis kétségessé teszi e tényt az a körülmény, hogy nem támaszkodhatunk az Írásra, mint szószerinti bizonyítékra, hanem csak mint föltevést fogadhatjuk el ezt a bibliai helyet. De vannak más bibliai helyek, melyek világosabban szólnak. Egy ilyen bibliai helyet, hol a sátán befolyása a politikai életben nyilvánvaló, találunk Dán. 10, 13-ban. Mi történik itt? Dániel egy mennyei látomást lát. A látomásban megjelent férfi nem nevezi meg magát, — mint az angyalok esetében, — mivel az istenség második személye, Isten Fia, ki az ótestamentumban, mint a szövetség angyala nyilatkozott meg. Ez a mennyei látomás azt tudatja Dániellel, hogy a Perzsa birodalom feledelme 21 napig ellenáll. Csak Mihálynak a legfőbb angyalok egyikének segítségével lesz a döntő diadal. Két értünk azonban a Perzsa birodalom feje alatt? Aligha Perzsia akkori földi uralkodóját. Egy ember soha nem képes a mennyei véleménnyel szembehelyezkedni, mint itt arról szó van. E helyen kétségtelenül egy olyan lelki hatalomról van szó, mely a földi értelem fölött áll — és mert világ hatalommal állunk szemben, melyet az Ur mint ragadozót jellemez. (Dán. 7.) — és az az a démon aki a Perzsa király mögött áll és a Perzsa birodalmat kormányozza. Megjegyzendő, hogy ugy a Perzsa birodalmat uraló lelket, mint Mihály főangyalt egy névvel — a fejedelem — jelöli az Írás, rangban mintegy bizonyos hasonlóságot tulajdonítva nekik. Ez félreérthetetlen bizonyítéka annak, hogy démoni hatalmak befolyást nyerne a népek politikai életében. Még tisztább bizonyítékot találunk Kir. I. 22, 19-ben. Itt a Mindenható trónja előtt, egy megkapó jelenet játszódik le. Jób első fejezetéhez hasonlóan, az egész mennyei sereg az Ur trónjának jobb- és baloldalára gyült egybe Itélelet tartanak és annak végrehajtásáról van szó. Akháb, Izrael királya, Jezabel férje és a legistentelenebb király fölött ki valaha is uralkodott a tiz törzsön Akhábót rá kell venni, hogy felmenjen Rámoth Gileádba, hogy ott elveszen. (29 v, és Kron.

II. 18) Mert bűneinek mértéke betelt. Nos így szól erről tovább az Írás: — És az egyik ezt a másik azt mondja. Akkor eléje jöve egy lélek, ki az Ur elébe állta és monda: — Én akarom megcsalni őt. Az Ur pedig monda neki, hogyan? És felele: — Kimegyek és hazug lélek leszek minden ő prófétájának szájában. Akkor monda az Ur: Csald meg és győzd meg: menj ki és cselekedjél úgy. — Ki volt az a lélek, ki ezzel a megbizatással elindult? Nem nehéz felelni. Ez a lélek, nem a boldog angyalok seregéből való volt. Nem lehetett Isten angyalaiból. Isten angyala, soha nem ajánlja föl magát, mint a hazugság lelke és Isten nem ad ilyen szerepet az Ő angyalainak. Ez nem lehetett más, mint a sátán, kit az Ur Jézus is Ján. 8, 44-ben a hazugság atyjának nevez. És most, — ha a Szentírást komolyan vesszük, — nyilvánvaló előttünk és kézzelfogható bizonyítékunk van arról, hogy maga a sátán — és hozzá még Isten parancsára, — a királyok és a népek ügyébe beleavatkozik és azokat károsan befolyásolja. Isten büntető eszköze lehet. Ezek azok a hatalmasságok és fejedelemségek, élet sötét-ségének világbirói, melyekről az Ef. 6, 12-ben olvasunk. És mennél jobban közeledik a vég, annál nagyobb hatást gyakorol a népek politikai életére is. Ezt ismételtén a Jel. 13, 1-ben és különösen a 7—8 versekben olvashatjuk.

Megrázó bibliai bizonyítékok ezek a mi számunkra, egyszersmind sok világtörténelmi esemény megértésének kulcsa, mint pl. a világháboru mögött álló politikai katasztrófáknak. Gondoljunk az 1914—1918. szörnyű világégésre, mely — más formában és más eszközökkel, — de ma is tart. Miben élünk mi, közel két évtizeddel a világháboru és békekötések után? A gyűlölet, a hatalomvágy, a kapzsiság tobzodásában, melyben leplezetlenül tör előre a világhatalmak ragadozó természete. Általános vélemény, hogy az mi folyik, — örültség. „Fel kell hagyni vele.“ „Valamit tenni kell.“ Békeség, békesség és nincs békesség. (Jer. 6, 14.) És nem hagynak fel a fegyverkezés és gyűlölet örültségeivel és nem tesznek semmit. Miért nem? Mert a földi hatalom nem egyéb, mint báb a bábszínházban, mely úgy táncol ahogy rángatják. A tulajdonképeni drótrángató a szinfalak mögött meghúzódó — sátán, a világ istene. Ki a világtörténelmi eseményeket, nem ebből a szempontból nézi, — belezavarodik. A világesemények értelmetlenek e magyarázat nélkül. De az utolsó szót Isten fogja kimondani, — erre még fejtegetéseim végén visszatérek, — de egyelőre a sátánnak tág tere és nagy hatalma van. e földön. Gondoljunk még a társadalmi életre, a gazdasági helyzetre a népek benső életében, mely telve faj — osztálygyűlölettel, gazdasági harcokkal, a gyengék elnyomásával: akkor egy mocsarat látunk, amely bűniszapjával mindent fenyeget. Ez sátánizmus.

(Vége köv.)

A munkáról.

Miután az ember bűnbe esett, Isten nehezebbé tette számára a földi életet. Adámhoz így szól az Ur: „Átkozott legyen a föld te miattad, fáradságos munkával élj belőle életednek minden napjaiban. Orcád veritékével egyed a te kenyeredét, miglen visszatérsz a földbe.“ Az ember Istentől elszakadt, vége lett a szépséges, ártatlan paradicsomi életnek, helyette jött a megélhetés küzdelme. De ebben a büntetésben is, amely a megélhetés küzdelme, igen nagy jótétemény van elrejtve számunkra. Menyivel több lenne a bűn, ha az emberek nem lennének komoly munkával elfoglalva. Azért dolgozz örömmel, bármily egyszerű is legyen munkád, végezd lelkiismeretesen, pontosan, az alapos, jól végzett munka nagy lelki kielégülést szerez. Tökéletesítsd magad a munkában, amit ma jól elvégeztél, igyekezd holnap még jobban elvégezni. Ne tarts semmiféle munkát jelentéktelennek, vagy alacsonynak. Aki immel-ámmal, hanyagul végzi munkáját, nem lehet boldog. Szerintem csak kétféle munka van: jól és rosszul elvégzett munka.

Azonban a munkánál is vigyáznunk kell. Nem szabad a munkába annyira belehajszolni magunkat, hogy ne tudjunk megállni, elcsendesedni. Mindenre kell időnek lenni. „Csendesedjétek és ismerjétek el, hogy én vagyok az Isten. Elviszem őt a pusztába és szívére beszélek.“ Isten elvisz téged a pusztába, a magányba, ahol nincs semmi, amiben szemed, szived gyönyörködhetne, hogy így ráeszmélj Isten közelségére, hogy itt találkozz Istennel. A teremtett dolgoknak el kell hallgatni, hogy Isten szólhasson hozzád. Sok keresztesny megijed a magány pusztaságától és mindig társaságban akar lenni. Mindenesetre, ennek is megvan az ideje. De milyen szomorú, amikor az Ur Jézus négy szemközt, bizalmasan sohasem tud veled beszélni. Pedig milyen sok, szép, kedves mondanivalója volna számodra. Te olyan sokat beszélsz Istenhez imádban, de oly kevéssé engeded Őt magadhoz szólani. Ne félj a magány pusztaságától: „Örvend a pusztaság és a kiellen hely, örül a pusztaság és virul mint az őszike. Virulva virul és örvend ujjongva, a Libanon dicsősége adatott néki, Kármel és Sáron ékesége. A, tövis helyén ciprus nevededik és a bögács helyett mirtus nevededik. Imé ujat cselekszem; most készül, avagy nem tudjátok még? Igen a pusztában utat szerzek és a kiellenben folyóvizet, hogy választott népemnek inni adjak“ mondja Esiás próféta. A magányban megtalálod azt, amit az emberek között forogva olykor elveszítesz; az Istennel való kapcsolatot.

Munkádnál, cselekedeteidnél vigyázz. Nem elég okosan cselekedni, lelkiismeretesen is kell cselekedni. A sárdisi gyülekezetnek mondja az Ur: „Nem találtam a te cselekedeteidet Isten előtt

teljeseknek.“ Egyik királyról olvassuk az Őszövetségben, hogy az Isten akaratát cselekedte, de nem tiszta szívből. Sajnos, csak ritkán mondhatjuk el; ez a cselekedetem minden bűntől mentes volt. Az ugynevezett jó cselekedetekhez is legtöbbször egy vagy több bűn tapad. Hamar ott van a hiúság ördöge és tetszélgünk önmagunknak a jó cselekedeteinkben. Azért kérjük az Urat: Uram, adj nekem teljes aláztosságot, hogy soha, egy pillanatra se legyek kevély, elbizakodott, bármennyire is megsegítenél engemet. Sokan aláztosak addig, míg nagy szegénységben, nyomorúságban vannak. De mihelyt kicsit jobban megy dolguk, elbizakodnak. Az Ur őrizzen meg ettől bennünket. Uram, adj kegyelmet, hogy tudjunk szűkölködni is és bővelkedni is. (R. M.)

Csukd be a szádat.

Egy ember, aki úgy érezte, hogy az élet viharával szemben tehetlenül küszködik, egy szeles napon hazafelé ballagott. A heves szélviharban csak nehezen tudott előre haladni. Egyszerre csak egy kis gyereket látott maga előtt. ki keservesen sirt és panaszkodott. Mivel a sírásnál és sóhajtásnál száját kinyitotta, a szél a szájába fujt és lélekzését akadályozta, úgy, hogy végül is egy lépést sem tudott tenni és tehetetlenül sirva támaszkodott egy ház falához. Emberünk odalépett a gyermekhez és így szólt: — Ej fiu, ne sirj, hanem csukd be a szádat, hogy a szél bele ne fujhasson. Fogd meg a kezem és gyere. Majd megléted, hogy milyen szépen előre jutunk. — Együtt lépkedtek tovább. Nemsokára a kis fiu haza ért és boldogan futott be a kapun.

A szegény ember folytatta útját és így gondolkozott magának: Látod tulajdonképen, te is úgy tettél eddig, mint ez a gyámoltalan csacska fiu. Az életnek sok szélviharával álltál szemben és fölnyitottad a szádat panaszra, zugolódásra és siránkozásra. A szél a te lélekzetedet is elfojtotta, mint ennek a gyermeknek és szivedet lelkedet elgyengítette és tehetetlené tette és ezért nem haladtál előre. Nos csukd be végre a szádat, hagyd abba a sopánkodást és zugolódást, ragadd meg az Ur kezét és hagyd magadat vezetetténi gyermeki alázattal és bizalommal, amint Ő akarja és akkor biztosan könnyebb lesz. És valóban ehhez tartotta magát. Száját becsukta és ime tényleg sokkal könnyebben haladt előre. Kedves lélek nem volna jó, ha te is siránkozások panaszok helyett, gyermeki hittel megragadnád az Ur kezét és rábízdnád magad? Próbáld meg.

Két város van, melyeket szeretnek az emberek. Jeruzsálem és Babilon. Jeruzsálemnek, mint Isten városát, azok szeretik, kik Istent félik. Babilont azok szeretik, kik a világi dolgokat és gyönyöröket kedvelik. Kérdezze meg mindenki önmagát hogy ezek közül melyiket szereti a szegény ember tudhatja, hogy melyiknek polgára.

Az árbócon.

Elcsépeelt mondások.

Vannak okoskodások, kifogások, melyekkel bárhová is megyünk, minden gyülekezetben találkozunk. Balga okoskodások és kártyabászták ezek, amelyek mögé az ömber menekül, mikor az Ur, beteg lelkiismeretét megérinti. Mondhanánk rókaljukaknak is, mert valami ravasz szemforgatással húzódik meg benne a keresztyén és azt gondolja, hogy abban puha és biztos menedéket talál. No, de lássunk egy párat.

„Az Ur látja.”

Ez egy nagyon gyakori hívő közmondás, jobban mondva kifogás. Amikor valamiért felelősségre vonunk valakit, vagy felemás és kétséges dolgaik iránt érdeklődünk, hamar előhúzzák tarsolyukból e választ és szemüket fölfel-forgatva, lágy, simulékony hangon rebegik: Az Ur látja. Vannak, akik még kezüket a szívkre teszik, gondolván, hogy így nagyobb a hatás. Ha valaki nem volt istentiszteleten, mert épen akkor toppant be hozzá a koma, vagy a sógor, mikor indulni akart és ha azt találjuk mondani, hogy talán arra a rokonra is ráért volna egy prédikáció, egy kis tanítás, akkor a felelet... az Ur látja, nem mehettem. Igen. Az Ur látja és — szomorkodik. Mi sokszor azt gondoljuk, hogy az Ur olyan szemekkel néz, mint mi. Oh nem. Tekintete tüzláng és vajjon mi megállhatunk-e e tekintet előtt? Az Ur látja. Igen látja a kényelmet, a lustaságot, látja, hogy lelkek még sokszor örülnek is, hogy a sátán valami akadályt tolt eléjük, legalább van kifogás, amiért nem mehetnek a közösségbe. Látja, hogy mennyire nem bántja őket, hogy közbejött valami és mily nyugodtan maradnak ott-hon. Ezt mind látja az Ur.

Az Ur látja, hogy nem adhatok a missióra — mondják mások. Ezt mondják. De lássuk, hogy valóban mit lát az Ur? Azt látja, hogy ha talán egy-egy kocka cukorról, egy tányér levesről, egy pár harisnyáról, egy világi ujságról, talán egy csésze teáról lemondanánk, akkor mindjárt telne. Nem beszélve dohányról más „élvezetiekről.” Az Ur látja Igen látja, hogy mennyit adsz olyasmire, ami nem föltétlenül szükséges és azt mennyire előbbrevalónak tartod az Ő ügyénél. Az Ur látja — mondod, hogy hiába szólsz szomszédaidnak, nem jönnek, hiába hívod házadnépét, mereven elzárkóznak attól, hogy veled örvendezzenek az Ur házában. De az Ur azt is látja, hogy nem vagy elég csendes, türelmes, alázatos, rendes, pontos és igyekvő velük szemben és így nincs vonzóerő. És szívedet, amely istentiszteletre hívó harang akar lenni, sokszor a sátán rángatja és

csak riasztó vészhangot ad. Kedves Lélek. Ez a szójárás, hogy az Ur látja legyen előtted szent és komoly biznyságra hívása az Urnak. Ne használd e szent szavakat közönséges, megszokott kifogás gyanánt, hanem kérd az Urat, hogy valóban te is az Ő Szentlelkének ereje által, az Ő szemén keresztül nézz és láss. mikor azt mondod: Az Ur látja. Amikor dolgaidat látja, azoknak indítóokait is nyugodt lélekkel tárhasd eléje, biznyságát érezvén annak, hogy nem szomoruan elfordulni fog ha lát, hanem atyai szeretetével bátorítani vigasztalni. erősíteni és életedre ament mondani.

„Legközelebb okvetlen elmegyünk.”

Egy piculát adok annak a prédikátornak, akinek még soha senki ezt a fentebb idézett, elcsépeelt ígéretet nem mondta tudván, hogy eszeágában sincs szavát beváltani. Vannak olyanok, akikkel ha az utcán találkozunk, már a beszélgetést ezzel kezdik és riadtan ígérk: — Legközelebb okvetlen elmegyünk. — Biztatják a prédikátort, mint valami nyakukra jött vegrehajtót. Kedves lélek, talán nem egyszer tetted már te is ezt az ígéretet? És már amikor mondtad, tudtad, hogy azon a legközelebb megígért alkalommal, talán korcsmába, vendégségbe, mulatságon, sportpályán, vagy más kevésbé épületes helyen leszel. Szeretettel kérdezlek, hogy mikor azt mondd, (jobban mondva hazudod) tulajdonképen mit gondolsz, kit csalsz meg? Talán a prédikátort, vagy a közösséget? Sokan azt hiszik, hogy a prédikátornak tesznek szíveséget, ha megjelenésükkel kitüntetik a gyülekezetet és azért leereszkedő jóindulattal biztatják. — No majd legközelebb elmegyünk. — Vagy talán az Urnak van szüksége rád? Ő talán nagyobb lesz, ha te megjelenéseddel szerencsételen a közösséget? Oh nem Ő tegnap és ma és örökké ugyanaz. Egyedül neked van szükséged kegyelmére, tanítására, vezetésére és szeretetteljes fölkinálkozására és épen ezért, ne kegyes jóindulatot akarj gyakorolni, hanem vágyakozva kívánj élni hívással. Te azt hiszed, hogy ezzel lerázod magadról a prédikátort. Nem embernek hazudtál, hanem Istennek. — mondja Péter Ananiásnak. (Csel. 5, 4.) És mi lett e hazugság vége? Szomorú szegységteljes halál. Amikor te azt mondd, hogy „legközelebb” nem embernek mondd, hanem Istennek, mert Isten küldi hozzád szerény eszközét, hogy felhívjon, hogy ne a földiekbe merülj, hanem tekints fölfelé. Oh szeretettel kérlek, légy őszinte és takarékos ez ígéretteddel is, nehogy az Ur dolgával való felületes, könnyelmű játékod, szomorú de megérdemelt gyümölcsöt teremje. — az örökhalált. (l. j.)

Utódainknak, nem arany, ezüst és egyéb kincsek sokaságát hanem az erények szeretetét kell hagynunk. (Plato.)

A példák vonzanak, a szavak indítanak.

Tíz tanács gyülekezeti látogatók számára.

1) Jöjj imádkozó lélekkel a gyülekezetbe. Ha az Ur a közösségben megdicsőíteni és hatalmát nyilvánvalóvá tenni akarja, akkor annak első feltétele, hogy Isten gyermekei imáikkal előkészítsék az összejöveleket és kérjék az Urat, hogy adja Lelkét és bölcsességét a vezetőnek.

2) Légy pontos a megjelenésben. Ha egy földi fejedelem hiv kihallgatásra, vajjon nem fogsz-e pontosan megjelenni? Mennyivel fontosabb, hogy pontos légy, mikor a királyok Királya akar veled találkozni. Nyomos ok nélküli késelem, a jelenlevő Megváltó ígéjének és azoknak lekicsinylése, akik nevében összejöttek.

3) Ne ülj le mindjárt a bejárathoz, hanem távolabb, hogy azok akik csak később tudnak jönni, azonnal találjanak helyet és ne zavarják helykereséssel az egész gyülekezetet.

4) Ha első vagy, ne ülj a pad szélére és főleg ne ragaszkodj okvetlen ahhoz a helyhez, mert ezzel megnehezited a később jövők helyzetét, kiknek rajtad keresztül kell törtetni a padba.

5.) Vidd bibliádat magaddal a bibliaórákra, mert jó, ha azt amit füleiddel hallasz, azt szemiddel is kíséred. Ne felejtse el ceruzádat sem, hogy aláhuzhasd a megbeszélte ígét és a szélére rövid megjegyzést tehess. Így egy élő bibliád lesz, melyből más alkalommal, — a magányban — is tudsz gondolatokat meríteni.

6) Irányítsd gondolataidat Istennek ígéjére és hagyd a hétköznap gondjait nyugodni. Ne nézz emberekre, sem a melletted, sem az előtted lévőkre, sem a későn jövőkre, hanem tekintsz az Urra, hogy megáldhasson.

7) Engedd Isten ígéjét és Lelkét hozzád szólni. Ha valamire rámutat, vagy valamit lelkiéletedben felfed, nem téged üt, hanem azt ami benned van. Ne mond: — A testvér nagyon kemény. — A téged találó jntést, hozd otthon is imáidban az Ur elé. És Ő majd megmondja neked, hogy mi a véleménye rólad.

8) Áldozz az Urnak tehetséged szerint és gondoldj arra, ami erről a bibliában áll: — Ki szüken vet, szüken arat. A jókedvű adakozót szereti az Isten. (Kor. II. 9/6-7.)

9) Hazafelé menet őrizkedj az üres fecsegéstől. Milyen gyakran a madarak — melyekről az Ur Jézus szól, — kikapkodják a magot, melyet épen elvetett a nagy Magvető.

10) Légy nemcsak hallgatója, hanem cselekvője az Igének. Ki csak hallgatja és nem cselekszi Isten ígéjét, az nagy felelőséggel terheli lelkét. Nemcsak arról kell egykor számot adnunk amit beszéltünk, hanem arról is amit — hallottunk.

(E. M.)

HIREK A NAGY VILÁGBÓL

Nevezetes újtestamentum. A brit bibliatársulat londoni muzeumában egy érdekes angol nyelvű újtestamentum látható, melyet a múlt században, — mintha még nyomtatás nem is létezett volna, — egy szegény földműves írt — tollal. E könyv története a következő.

Egy szegény földműves azzal a kéréssel állított be urához, hogy kölcsönözzön neki egy újtestamentumot. Abban az időben Írországban igen ritka és drága dolog volt a biblia, vagy az újtestamentum és vidéken természetesen még nehezebben lehetett hozzájutni. És így érthető, hogy a földbirtokos vonakodott a kérést teljesíteni, mert tulajdonában lévő, drága újtestamentumot féltette házából kiadni. Ekkor a földművesnek egy jó ötlete támadt: — Ej — mondta — nem irhatnám én azt le? — Ha van tintád és tollad, miért ne. Felelte a földesur.

Azt szerzek magamnak, ha ön megengedi, hogy esténként az előszobában másolgassam.

Ezt a kérést már nem utasíthatta el a földesur. És az életvizére szomjas földműves, naplemente után minden áldott este megjelent a kastélyban és gyér laggyugyertya fényénél, nehézkés kezével nagy buzgósággal rott a sorokat. Irt-irt, versről-versre, fejezetről-fejezetre. Nagyon sokan tudnak sokkal szebben írni, mint ő: de nagyobb buzgósággal és örömmel az Ige fölé görnyedni és végezni e munkát, mint ez a szegény földműves tette, — aligha. Így írt évenként át, fáradhatatlanul késő éjszakáig, míg végre elkészült és lemásolta az egész újtestamentumot. Nagy örömmel mutatta művét urának. Ekkor így szólt az uraság: Meg tennél nekem valamit? Nézd egy szép újtestamentumot adok neked. Nagy betűkkel, erős kötésben. Nem adnád nekem érte amit leírtál? A földműves belement a cserébe és így került kézírása a londoni muzeumba, mint egy egyszerű, jámbor lélek evangéliumhoz való ragaszkodásának a jele.

Kedves lélek, mi a te számodra Isten ígéje?

Kozmikus okai vannak a gyilkosságoknak? Hamblin Smith dr., aki harminc évig volt a chicagói börtön orvosa, szabályos időközben visszatérő „gyilkossági hullámokat azzal magyarázza, hogy a napfoltok által előidéztet villamos légköri zavarok felborítják bizonyos ember-típusok lelki egyensúlyát és közülük egyeseket büntettek elkövetésére kényszerítenek. Mi azt gondoljuk, hogy a tudós doktor ur elgondolásában vannak valami „légköri zavarok,” mert az Ur Jézus egészen mást mond és pedig ezt: — Mert onnan belülről, az emberek szívéből

származnak, a gonosz gondolatok, házasságtörések, paráznaságok, gyilkosságok, lopások, telhetetlenségek, gonoszságok, álnokság, szemérmertlenség, gonosz szem, káromkodás, kevélység, bolondság: mindezek a gonoszságok belülről jönnek ki és megfertőztetik az embert. (Márk 7, 21—23.) Igen, igen, a nap sugaraiból áldás, fény, derű fakad és belülről származik a bűn. És így a bűn ellen nem lehet napernyővel védekezni, annak csak egy módja van — Jézus által megtisztítani szívünket. Te mit gondolsz?

A hit vizsgálata.

Hogy Isten gyermekeinek hite többféle és állandó vizsgálaton megy át, azt kétségtelen módon tárja elénk az ó- és újtestamentum. Móz. V. 8, 2—3 ban olvassuk. — És emlékezzél meg az egész utról, amelyen hordozott téged az Ur, a te Istened immár negyven esztendeig a pusztában, hogy megsanyargasson és megpróbálgjon téged, hogy nyilvánvaló legyen, hogy mi van a te szivedben: vajjon megtartod-e az Ő parancsolatait vagy nem? És megsanyargata téged és megéheztete, azután pedig enned adá a manná, amelyet nem ismeri tél, sem a te atyáid nem ismertek, hogy tudtadra adja néked, hogy az ember nemcsak kenyérral él, hanem mind azzal él az ember, ami az Urnak szájából származik. És miután Péter különböző kísértésekről ír, így folytatja: — Hogy a ti kipróbált hitetek, ami sokkal becsebb a veszendő, de tűz által kipróbált aránynál, dicsőre, tisztességre és dicsőségre méltónak találtsák a Jézus Krisztus megjelenésekor. (Péter I. 1, 7.) És Jakab így ír: Teljes örömmel tartsátok atyámfiai, mikor különféle kísértésekbe estek, tudván, hogy a ti hiteteknek megpróbáltatása kitaratást szerez. A kitaratásban pedig tökéletes cselekedet legyen, hogy tökéletesek és épek legyetek minden fogyatkozás nélkül. (Jakab 1, 2—4)

Isten népének egy ilyen megvizsgálását találjuk Mózes II. 15, 22—26-ban. Izrael népe megmenekült Egyiptom szolgaságából és Jehova maga vette át a vezetést, nappal köd, éjjel tűzoszlopban járván előttük. Izrael fiai nem vehették igénybe a suezí földszoroson át vezető rendes utat. A Vöröstengeren való csodálatos átkelés után az Ur Sur pusztájába vezette őket. Azt olvassuk (22. vers), hogy három napig vándoroltak anélkül, hogy vizet találtak volna. Gondoljuk el ezt a nagy népet, gyermekekkel, rengeteg állattal, melyek viz nélkül beljebb és beljebb hatoltak a pusztába. A gyermekek sírálni kezdtek és szüleiktől rimánkodva kértek vizet: az állatok elepedtek és bőgték a szomszúságtól, de három napig nem találtak semmiféle forrást. És mégsem megy a nép a

maga útján, amely az ismert és rövidebb karavánut volt, hanem Jehova maga ment a nép előtt. Ő irgalmas, nagykegyelmű hűsége örök és mégis szántsándékkal engedte népét szomjazni. Izrael fiainak le kellett vizsgáznia, kellett, hogy hitüknek gyöngé magva a föltételen Istenben vetett bizalomban gyökerezzék. Ehhez a pusztát a legalkalmasabb hely. A sivár, növény-szegény és száraz sivatagról teljes odaadással kellett az Urra föltekinteni. Ki nekik szeretetét és csodálatos erejét már nem egyszer oly dicső módon megmutatta.

Vége az első sorokból kiáltás hangzik: Viz! A nép boldogan tódul előre. De ime a viz ihatatlan, keserű. A hitpróbának még nincsen vége. Be kell ismernünk, kemény próba. Hogy Izrael egyes férfiai, vagy asszonyai, fiai, vagy leányai már a keserű vizének láttára az Urban vetett hittel és bizalommal pillantottak az égre és kiállották volna a hit próbáját, arról nincsen semmi az Írásban: a legtöbb, nem, mert arról szól a 24-ik vers: És zúgolódék a nép Mózes ellen mondván: — Mit igyunk? Az Urnak mindig könnyű megtalálni a szabadulás útját, ehhez nem hiányzik az eszköze. Ezuttal egy fa volt az, melyet Mózesnek a keserű forrásba kellett dobni. Megtette és ime a viz édes lett. Isten ismét bebizonyította hűségét, de annál kevésbé állotta ki a nép hite a próbát. Hogy hányan csillapították szomjukat az Ur előtt megszegyenülve, és zúgolódásuk fölött bánkódva, nem tudjuk, de egy bizonyos, hogy Izrael fiai a későbbi és Isten nevelési módszerhez tartozó hitpróbákat mindig kisebb és kisebb hűséggel állották ki. Elhullottak a pusztában és nem örökölhették az Igéretföldjét „az ő hitelenségük miatt.” Mint Pál apostol mondja: példa gyanánt szolgál ez nekünk, hogy a hitelenség ily bűnébe ne essünk. Izrael fiai gyakran megkisérelték Jehova útjáról letérni. Arról az utról, melyen hitőket akarta megpróbálni. Visszaakartak térni Egyiptom husos fazekaihoz és vonakodtak, mint Kades-Barneánél féitek a hitnek harcát fölvenni az óriások és Kanaán erős városi ellen! (Móz. 14, 13—14. 10.)

Igy van az újszövetség népénél is. Különösen vonakodik a hitpróbáját kiállani. Egyesek a világhoz való ragaszkodás és bűn által, mások úgy menekülnek a hit próbái alól, hogy a hétköznapi kísértésektől akarnak szabadulni. Pedig az Ur tanítványai közül, mily sokan kiállották és kiállják a hit próbáit és győztek, amint az Ur hitből-hitre, ismeretből-ismeretre vezette őket. Jézus a győző és győznie kell. Jó annak aki ezen kegyelmi időben Isten Lelkének ereje által győzedelmeskedni tud: előbb benső lényében, majd házában, egy világi, mint hívő környezetében hitben megragadva az Urat, győz a kísértés hatalmán és a sötétség erején.

Boldogság.

„Boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyeknek országa. (Máté 5. 3.)

Kinek ne volna ez az álma? Nincsen ember, aki élete küszöbén ne tűzte volna ki élet-célul.

Ha ezt kérdezzük, hogyan gondolja a legtöbb ember ezt a célját elérni, akkor valószínű, hogy 100 ember közül legalább 90 az anyagi jólétben látja célját megvalósulásul; még akkor is így áll, ha látszólag eszményi célokért küzd. A végcél mégis az, hogy ezeken keresztül is elérje az anyagi jólétét.

Bármennyire jogos is ez a kívánság, hogy becsületes munkával biztosítsam mindennapi kenyeremet, a boldogság kutforrásának nem tekinthető. A testünk vágyainál van egy sokkal mélyebb vágy minden emberben, még akikről talán nem is tételeznénk fel, amit a zoltáríró fejez ki: „Mint a szarvas kívánczik a folyóvizekre, úgy kívánczik az én lelkem Hozzád óh Isten.” Ha ez a vágy egyszer igazában feltör valakiben, akkor nincs az a távolság, amittől visszariadna, nincs az a hely, amit megvetne, nincs az az áldozat, amire ne volna képes, csak hogy elérje vágya kielégülését. Sem egészség, sem jó mód, sem nyugodt külső élet ilyenkor nem képes megnyugtatni a szívet.

Ezt az igazságot ma már nemcsak a lelkiemberek hirdetik, de magukévá tették ezt a lélekbuvárok is. Ők tudományos alapon bizonyítják be, hogy ami bajaink főképen nem anyagi, hanem lelki természetűek. A szívünk mélyen dúló ádáz harc és meghasonlás okai ami nyugtalanságunknak és idegességünknek. Irigység, nagyravágyás, önzés, elégedetlenség stb. stb. Ezen sötét erőket nem képes legyőzni jó nevelés, műveltség, még vallásfelekezet mint ilyen, sem elégséges, csak egyedül maga az Ur Jézus Krisztus, ha személyes kapcsolatba kerülök vele és megtapasztalom az Ő megmentő erejét.

Az idézett igében az Ur Jézus a boldogság elnyeréséhez mint utat a szegénységet ajánlja. Ami boldogtalanságunknak sok esetben, sőt azt mondhatjuk minden esetben a gazdagságunk az oka; vagy helyesebben kifejezve a vélt gazdagságunk. Nem boldogtalan állapot az, amikor valaki szegény; de az emberek előtt a gazdagot kell színlelnie? Mert ez az egyetlen szalmaszál, amibe még kapaszkodik, hogy megtartsa jóhírnevét. Hány ember került éppen az utóbbi években ilyen visszás helyzetbe. Még nagy vacsorákat rendez, de ha egyedül van a család, akkor örülnek ha krumplira telik. Egy koldusnak ebből a szempontból nyugodtabb az élete.

Viszont lelki szempontból kivétel nélkül, mindannyian benne vagyunk ebben a nyavalyában. Ugy Isten, mint emberek előtt hívőbbeknek, kedvesebbeknek, jobbakkal és igazabbakkal

nak akarunk felfünni, mint amilyenek vagyunk. És mennyi megerőltetésünbe kerül napról-napra jól játszani ezen a színpadon, mert mi lenne velünk, ha egy óvatlan pillanatban valaki a kullisszák mögé látna és ott megismerné a való emberünket. Kiábrándulna belőlünk. elveszítene az a jó hírnevet, amivel eddig sikerült magunkat a víz felett tartani. Szabad kedves olvasóim egészen őszintén szólanom? Nem használjuk fel a gyülekezetet sokszor csak arra, hogy legyen egy pár ember, aki tiszteli és becsüli kegyes mivoltunkat? És versengünk abban, hogy minél gazdagabbnak mutassuk magunkat egymás előtt lelkieken, erényekben? Ez a farizeus! Azoknak egyike, aki a legnagyobb őszinteséggel lerántotta magáról ezen leplet, az Pál apostol volt. „Tudom, hogy én bennem, azaz az én testemben nem lakozik semmi jó.” Az Ur Jézus ezért jelöli meg a lelki szegénységet, mint boldogságnak útját, mert ez az őszinteség és az igazságnak az útja. Azt tudjuk a szentírásból, hogy az őszintének az Ur kegyelmet ad. Mind addig, ameddig színészkedünk és adjuk a kegyest, telve vagyunk gyarlósággal, az Ur nem tud rajtunk segíteni. Innen van az, hogy sok hívő ember nem olyan boldog, amilyen különben lehetne. Történt egyszer életemben, hogy az Ur megmutatott egy bünt nekem és egyúttal azt is, hogy valljam meg valakinek. De akkor jött a gonosz és azt sugta a fülemben: ezt nem teheted, mert mit gondolsz majd az a testvér rólad, aki téged bizonynyára sokkal különb hívőnek tart, mint sem, hogy ityen bűnökkel legyél tele. Hála legyen az Urnak, hogy Ő győzött. Életem legszebb tapasztalatai közé sorolom ezt a pár percet, amit imában avval testvérral együtt eltöltöttem. Nem innen van az is, hogy oly sokan megbotránkoznak? Mert mi hibánélkülieknek adjuk ki magunkat, akik ugyan valamikor bűnből éltek, de most már ezen túl vannak?

Az Ur ezt az őszinteséget megjutalmazza a mennyországgal. Ez azonban nem halálunk után kezdődik, hanem nyomban az őszinte beismerés után jön az Ő békességével, nyugalomával és Szentlélek általi örömmel.

Adna az Ur mindenkinek kegyelmet beismereni lelkiszegénységét és pedig őszintén és igazán, amelynek nyomán feltétlenül bevonul az isteni béke és nyugalom a szívbe és megszabadul a lélek a sátán hatalmától.

(H. H.)

Kiadó: Keresztyén Könyvesház korl. fel. Szövetkezet, Budapest, VI. Felsőerdősor 5.

Felelős szerkesztő: Liebstöckl Jenő.

Kiadásért felelős: Tessényi-Jakob János.

HAZAI HIREK

A budapesti magyar gyülekezetet ismét veszteség érte. Régi hűséges tagja s az Urnak őszinte gyermeke, Mihálkó Ferenc szept. hó 1-én 47 éves korában az Urhoz tért. Dr. Szalós Artur és Löbel János budapesti lelkész temették a közösség részvétele mellett. Az elválás fájdalma, mély szomorúsággal töltötte el a kedves, komoly hívő élettársát, családot és a közösséget, de a gyász közepette is az Ur vigasztaló Szentlelke azt a boldog bizonyosságot öntötte a szívekbe, hogy — Boldogok a halottak, kik az Urban halnak meg. (Jel. 14, 13).

Az Országos Ébredési Alliance Konferencia, melyről előző számunkban is megemlékeztünk, csekély eltéréssel a megállapított tárgysorozat szerint szept. 14—19-ig folyt le Budapesten. A komoly imádkozással, fáradsággal és áldozatkészséggel előkészített konferencia valóban áldást hozott, mindazoknak, kik azon résztvettek. Adja az Ur, hogy azon gazdag lelki ajándékok, melyeket a konferencia szereplői és hallgatói nyertek, ne csak muló emlékek, véka alá rejtett gyertyák legyenek, hanem megteremjék gyümölcsüket az örökkévalóság és mások számára is. A konferencia során, melyen a különböző protestáns hívőkörök az Ur Jézus egységében és közösségében vettek részt, — részünkről, Löbel János budapesti, Schmidt János dombovári és Liebstockl Jenő kaposvári lelkészek szerepeltek mint előadók.

Ez évben az őszi kerületi konferenciát, szept. 15—17-ig tartottuk Budapesten, melyen Tessényi-Jakob János szuperintendens elnöklelte alatt, az összes prédikátorok résztvettek. Tanácskozásaink során folyó ügyeink kerültek megbeszélésre. Konferenciánk alkalmával, napközben és esténként nyilvános összejöveteleket szoktunk tartani, de ezen összejövetelek az idén a fentebb említett ébredési konferencia miatt elmaradtak, hogy úgy testvéreink, mint igehirdetőink, minnél fokozottabb mértékben bekapcsolódhassanak az alliance mozgalomba és magukévá tehessék és hirdethessék annak áldásait.

A kaposvári gyülekezet f. hó 3-án tartotta ez évi aratási hálaadó ünnepélyét, mely alkalommal az imaterem zsufolásig megtelt. A szép ünnepély örömét még növelte, hogy a gyülekezet körében időzött Hecker Henrik szegedi lelkész is, ki tiz esztendővel ezelőtt a kaposvári gyülekezet vezetője volt és mind az est szonoka. mélyenszántó bizonyágtétellel tárta a hallgatóság elé az Ur csodálatos mentő kegyelmét és szeretetét.

SZERKESZTŐ ÜZENETEK

Mi az a legkisebb? Ön Luk. 7, 28-ra való hivatkozással. ker. Jánosra vonatkozólag kérdez. A jelzett helyen ezt olvassuk: — Mert mondom néktek, hogy azok között, akik aszszonytól születtek, egy sincs nagyobb próféta Keresztelő Jánosnál; de aki kisebb az Isten országában, nagyobb ő nála. — Érthetőbben fejezi ki Máté 11, 11. — de aki legkisebb a mennyeknek országában, nagyobb nálánál. — Ezen szavakkal Jézus arra a nagy különbségre utal, mely az ó- és újszövetség között van. Keresztelő János az ó szövetséghez tartozott. A legnagyobb prófétája az ószövetségnek, mert Isten méltónak találta az „idők teljességét” megérni és meglátni, melyet a többi próféták csak hirdettek, de nem élhették át. Keresztelő János az Ur Jézusra mutathatott és így szólhatott! — Ime Istennek Báránya, ki elveszi a világ bűneit. — Az ószövetség Isten emberei között a legnagyobb kegyelemben részesült. De mégis csak az ószövetségnek egy embere. Az ószövetség emberei csak — szolgák, de az újszövetség fiakká tesz bennünket. A legkisebb és leggyengébb gyermek is közelebb áll az apa szívéhez, mint a legszorgalmasabb és legmegbízhatóbb szolga. Ezt akarja az Ur itt mondani. A legkisebb a mennyországban, annyit jelent, hogy a legcsekélyebb az újszövetségben a kegyelem birodalmában, nagyobb, mint az ótestamentum legnagyobb prófétája, aki csak Istennek szolgálja volt.

HOL ÉS MIKOR TARTUNK ISTENTISZÁJTELEKET

- BUDAPEST, VI., Felsőerdősor 5.
Vasárnap d. e. 11 órakor és este 7 órakor,
csütörtökön este 7 órakor.
- BORJÁD: Vasárnap d. e. 10., d. u. 2.
Csütörtök este 8 órakor.
- DOMBOVÁR: Bezerédy u. 27.
Vasárnap d. e. 10, este 7, Péntek este 7 órakor.
- KAPOSVÁR, Németh István-utca 2.
Vasárnap d. e. 10 és este 7 órakor, csütörtökön este 7 órakor.
- KISPEST, Nagy Sándor-u. 22.
Vasárnap d. u. 5 és szerdán este 7 órakor.
- MISKOLC, Ghillány-utca 4.
Vasárnap d. u. 4 és szerdán este 7 órakor.
- NYIREGYHÁZA: Dessewffy-tér 10.
Vasárnap d. e. és este.
- SZEGED, Londoni-krt. 18. Vasárnap d. u. 5-kor.